

Beata Rybotycka, Stare ciała

Smak moich ust ma swą wysoką cenę,
dotyk moich rąk, włosów blask,
piersi młodych, jak kwiat,
tulenie też swą cenę ma!
Kto chce niech mnie pieści i niech całuje
oczu moich żar, dłoni śnieg,
przecież wszystko i tak kosztuje mniej niż warte jest!
Tylko z młodych ciał płynie zysk!
Tylko z młodych ciał można żyć!
Stare ciała są w złym guście!
Stare ciała do śmierci zmuście!
Po co wam?
Po co one wam?
Tak mało do szczęścia potrzeba ludziom,
Czasem daje zysk jeden gest!
Dużo płacą, a tak niedużo chcą dla siebie mieć!
Tu trochę, tam trochę,
mam ciało młode
oddam wszystko na co mnie stać,
ale wiem, że i tak nie mogę
całej siebie dać!
Tylko z młodych ciał płynie zysk!
Tylko z młodych ciał można żyć!
Stare ciała są w złym guście!
Stare ciała do śmierci zmuście!
Młode ciało trzeba mieć,
lecz kto odda komukolwiek całe ciało,
mało! Ma mało!
Stare ciała są w złym guście!
Stare ciała do śmierci zmuście!
Młode ciało trzeba mieć,
lecz kto odda komukolwiek całe ciało,
mało! Ma mało, by żyć!